

доказа сжщото“ (с. 182). Така схваща работата и Пенчо Славейковъ въ статията си „Българската поезия I. Прѣди“ (сп. „Мисль“, год. XV (1906) кн. II). Слѣдъ като споменува за стихотворнитѣ драсканици около 50-тѣ години, той пише: „Майсторитѣ не се забавятъ. Най-първо Добре Чинтуловъ, а слѣдъ него П. Р. Славейковъ“ (с. 75). По-нататкъ Славейковъ прибавя, че Чинтуловъ „дава пръвъ примѣръ отъ правилна българска стихотворна рѣчь. А и една твърдѣ тънка сѣнка отъ поезия лежи надъ тия стихове“ (с. 76). Още по-опредѣлено говори С. Табаковъ; той нарича Чинтуловъ „баща на новобългарската поезия“ (Юб. сб. с. 191). И послѣ: „Чинтуловъ въ поезията се явява като учителъ и баща на Славейковъ, Любенъ Каравеловъ, Великсинъ и Ботевъ“ (с. 192).—И като поетъ Петко Славейковъ се ражда по-късно отъ Чинтуловъ.

Въ формално отношение пѣснитѣ на Чинтуловъ, сравнени съ поемата на Найдентъ Геровъ, прѣдставятъ тая разлика, че въ тѣхъ почти напълно е съвладена стихотворната техника, взета въ тѣсна смисль. И на Чинтуловъ учители сж били рускитѣ поети*). Отъ тѣхъ и по примера на Геровъ, а можеби и едноврѣменно съ него, Чинтуловъ пише на чистъ български езикъ технически правилни стихове и затвърдява даденото начало въ „Стоянъ и Рада“.

Ритъмъ—Първитѣ петъ стихотворения, сжщо № № 19 и 21, на Чинтуловъ сж написани въ четиристжпенъ ямбъ, който—както казахъ—е въведенъ отъ Геровъ и е единъ отъ най-честитѣ размѣри у рускитѣ поети. Съ тоя размѣръ е започналъ Чинтуловъ и въ него е далъ $\frac{4}{5}$ отъ стиховетѣ си—всичко 507, отъ които 428 въ четиристжпенъ ямбъ. При тоя размѣръ у Чинтуловъ много рѣдко се срѣщатъ неправилни ударения, нѣкои отъ които могатъ да се обяснятъ като диалектични акцентни особености (овци, сѣга и др.)—Четиристжпниятъ ямбъ

*) А. Тодоровъ (Ржководство по бъл. лит. 2-о изд. 154) казва че пѣсенъта „Кждѣ си, вѣрна ти любовъ народна?“ била написана по грѣцки образецъ, но указание за това не ми е извѣстно. Въ всѣки случай, за по-значително грѣцко влияние върху Чинтуловъ едвали може да се говори, защото, както ми казваше г. Минковъ—Чинтуловъ, освѣнъ отъ руски, се ползувалъ и отъ френски, но грѣцки знаелъ твърдѣ слабо.—